

In 2006 werd in Nederland de EPC eis voor nieuwbouw opgeschroefd tot o.8. Ook de voorwaarden die gesteld worden aan de CO₂-uitstoot bij woningbouw worden steeds scherper. Doel is het energieverbruik van gebouwen te verminderen en ontwikkelingen te bevorderen die uiteindelijk moeten leiden tot energieneutrale gebouwen. Wordt dit doel eigenlijk bereikt? Wat levert het continue aanscherpen van CO₂ en EPC eisen voor gebouwen nu werkelijk op?

Aanscherping van de normen lijkt noodzakelijk

“De wortel of de stok? Goede energiezuinige gebouwen belonen met lastenverlaging en subsidie? Of energiezuinig bouwen afdwingen door beleid of hogere energieprijzen? Van mij mag het allebei en ook wel een tandje sneller dan nu gebeurt. Laten we vooral niet vergeten dat het gros van de gebouwen die we nu neerzetten getuige zal zijn van de enorme schaarste in fossiele brandstoffen die er aan zit te komen. Waarom zou je ze daar niet op voorbereiden? Helaas gebeurt er vanuit de markt niet zo veel en lijkt aanscherping van de normen dus noodzakelijk.

Nu CO₂ de dollar van de duurzaamheid lijkt te zijn geworden, rijst de vraag of een EPC

aanscherping niet tot ongewenste effecten leidt en wel het juiste instrument is. Het zal niet de eerste keer zijn dat het thema energie het wint van bijvoorbeeld binnenklimaat. Voordat je het weet zit een groot deel van die gewraakte CO₂ – dat zwaarder is dan zuurstof – niet meer in de lucht maar in onze woningen. Dat is wat gechargeerd, maar een gebouw met een lagere EPC is niet vanzelfsprekend een energiezuiniger, gezonder of duurzamer gebouw, terwijl het daar nu wel om te doen is. Dus, voor aanscherping en actie vanuit de overheid, maar dan wel met een slimmer rekenmodel dan dat er nu ligt.”